

Devletin sofrasındaki şurup

Hatırdan çıkarmamak gerekir ki Türk Devleti şimdiye kadar İslâm'la kendi lehine ilişki kurmak gerektiğinde bunu hep el altından, tezgâh altından yürüttü. Tezgâhta ise sadece bugün değil, her zaman irtica tehlikesi vardı. Hatırdan çıkarılmaması zorunlu olan diğer husus siyasetin muteber sahalarında yer kazandığı halde İslâm lehine siyasi tavır aldığı izlenimi uyandıran çevrelerin en azından 1950'den bu yana siyasi

İSMET ÖZEL

söylemlerini hiç bir zaman İslâmî etkinliğin doğrudan ifadeleri yardımıyla oluşturmadıkları, her zaman mecazlar ve anıştırmalar yoluyla konuştuklarıdır. Durum budur. Mazeret ve gerekçeler durumda hiç değişiklik doğurmuyor.

Resmi siyaset çizgisinde İslâm'ın yeri yok. İslâm'ı dışta bırakarak re-

el siyaset çizgisini çekmek mümkün değil. Böylece hem resmiyetin, hem de İslâmiyet'in olduğu gibi kabulü imkânsız hale geliyor. Siyasi söylemin tamamı resmiyetin ve İslâmiyet'in olduğu gibi kabul edilmeyişinin gerekçe ve mazeretlerinden oluşuyor. Bu yapaylığı olağan sayan anlayış bütün zihinlere egemen. Devlet siyasete dış geçiremeyecek uzaklıkta konuşanların dış dokunur ifadelerde bulunmasına ses çıkarmıyor. Her kim ki siyaseti yönlendirebilecek mevkie yaklaşmak istiyor, işte onun önce dışlarını söktürdüğünü kanıtlaması gerekiyor.

Bu ahval ve şerait içinde devlet dışlere sahip tek siyasi unsur olmanın imtiyazını kullanıyor. Ortalıkta devletten başka hiç bir "dışlı" siyaset organının kalmayışı her ne kadar devletin bir imtiyazı olsa da, bu ayrıcalıklı konum devlete bir yük ve yükümlülük getirmiş oluyor. Resmiyet ve İslâmiyet ilişkileri alanında devlet "kendin pişir kendin ye" yöntemiyle hareket etmek zaruretiyle karşı karşıya kalıyor. Öyle ki devlete karşı tezler üretme yükü yine devletin omuzlarına biniyor. Hasm-ı ca'li olarak devlet kendi kendini hırpalıyor.

Kendi pişirip kendi yiyen devlet mükellef sofrasında hazım rahatsızlığı çekmemek için bir şurup bulduruyor. Bu şurubun adına moda tabiriyle "medya" dendiğine şahit oluyoruz. Devlet kendi pişirdiğini kendi yerken başına sindirim zorluğu gibi bir mesele gelmemesi için medya şurubu kullanıyor. Asla yanılmayın! Bu şurubun adı "bir kısım medya" değil, cesameti ve rengi ne olursa olsun medyanın tamamı devletin sofrasındadır. Dikkatiniz dağılmasın ve şurubun koyu veya açık rengi asla sizi yanıltmasın! Devletin sofrasında bulundurduğu içecek alkol içermeyen bir şuruptur, şarap değil. Devlet kendi pişirdiğini kendi yediği sırada kesinlikle şarap içmez. Çünkü şarabın kilo aldırıldığını ve kafayı tütsülediğini gayet iyi bilir. Halbuki devlet formunu koruma hususunda son derecede titizdir. Hele şarapla kafayı bulup tezgâh altından yürüttüğü ilişkilerle diğerlerini birbirine karıştırmak istemez.

Bu günlerde devlet sofrasındaki şuruptan mebzul miktarda içiyor. Yemek biteli çok olmadı. Bundan böyle gövdeye indirilen her yudumun sindirime yardımı olacak. Ben mi? Şuruplaştırılacak derecede sulandırılmış bir bünyem olmasından Allah'a sığınırım.